

Když to zkusil ještě párkrát, napadlo ho: Ty rybičky jsou asi pod nějakým sklem, musím ho převrátit a dostat se k nim. A čumáčkem převrátil tablet naopak. Jak se podívil, když tam žádné ryby nenašel.

Už toho mám po krk! Počkám na Mirka, a až se vrátí, řeknu mu, aby si sehnal nějaké lepší akvário. K čemu mu je takové malé, placaté – vždyť těm rybám tam musí být těsno. A s tou myšlenkou seskočil ze židličky a spokojeně se uvelebil na Mirkově posteli.

O Julince, která nechtěla snídat

Julinka, Mirkova spolužačka, byla šikovná a chytrá holka, dokonce i poslušná byla, jen jedno trápení s ní bylo: nechtěla ráno snídat. Darmo ji maminka přesvědčovala, darmo ji přemlouvali tatínek i dědeček s babičkou. Julinka stále ne a ne, a i když se jí pusa nezastavila, ráno ji měla zamčenou na sto západů. Rodiče jí připravili na snídani vždy něco dobrého, ale jejich Julinka pokaždé odsunula talíř s tím, že nemá hlad a jíst tedy nebude.

Kdo to kdy viděl, chodit do školy o hladu? Ani Julin-